Heaven Can Wait

On Mai 03, 2018

Materia ascultă întotdeauna numai de creatorul ei, ca într-o poveste cu decor fantastic care începe cu "a fost odată" și nu se mai termină.

O melodie care mă inspiră face mult mai mult decât o mie de ani de înțelepciune, mă face să simt că trăiesc la înălțime, în destinul unui vis care devine treptat o experiență de sine subiectivă, aproape de un cer pe care pictorii îl numesc adesea... un salt în nemurire. Ceva tainic mă încearcă în cursul ascultării ei, fără de care simt că nu pot trăi pe durata nedeterminată a căutărilor sincere de spiritualitate, ca o poezie misterioasă a alterității dintr-o imagine a viitorului care își ascunde profunzimea și se lasă greu descoperită.

Triada verde, albastru și roșu, umplându-mi venele cu furie alchimică, se răsfață într-un peisaj superb, în universul unei clipe ce capătă semnificație datorită transpunerii analogice în dezvoltarea unui concept profund științific, adecvat realităților de peste veacuri: muzica sugerează întotdeauna imagini !

Continuând procesul diferențierii culorilor, pe fondul unui ritm alert, repertoriul cromatic (oferindu-se drept suport gândirii simbolice) se îmbogățește prin ecoul străpungerii de mare delicatețe a unei linii melodice tot mai ritmate, înscrisă în parametrii stilistici a unei narațiuni ficționale însuflețitoare prin accentuarea unui vers în infinit: "Heaven Can Wait".

În mod particular, mă simt încătușat într-un spațiu virtual din care se pare nu mai pot evada, pentru că ritmul atinge corzile sensibile ale inimi mele, se transformă în poveste, manifestându-se printr-o succesiune organizată a sunetelor într-un singur cuvânt care în univers se pronunță simplu: Living.

Materia ascultă întotdeauna numai de creatorul ei, asemeni unui Prospero care domină forțele naturii plasându-se în vecinătatea elementului intrinsec al armoniei unei compoziții de mari proporții. Este ca o stare emoțională amplificată de senzația unui vis împărtășit de un singur om în zarea nemuririi. Ea se adresează lui 'simt' mai mult decât lui 'știu', capătă o anumită individualitate, oferindu-mi un stimul suficient de puternic pentru a mă bucura de noi experiențe subiective într-un cadru al metaforelor vizuale, unul care este palpabil prin balanța calității gândirii simbolice, comparabil cu alte tipuri de corelări între culorile văzute în natură și valorile acestora stocate în subconștient.

Leadership: Poți face o diferențiere între destinația unui spațiu de profunzime care servește la confirmarea unui univers original și interdicția de a construi altceva decât ceea ce face din tine un model al realității?

Modul de a picta un tablou într-o realitate a amintirilor și a idealurilor, integrându-le în prezentul cuvântului scris, este o cerere interioară de a compune un nou ritm pentru o secvență muzicală într-o permanentă privire în oglinda imaginarului. Câteodată, simt că devin mijlocul ideal de a sluji unor intenții milenare, de a săvârși un fapt producător de efecte vizuale în conștiința universului plăsmuit dintr-o excepție de la regulile generale care spun că muzica trebuie să fie specifică unei teme alese.

Pe de-a-ntregul, sunt stimulat de o libertate largă de a compune scena unui univers infinit, în încercarea de orânduire a planului Divin sau a părților unei lucrări celeste. Încet, încet, mă las ancorat într-un vers care exprimă o anumită nevoie de coerență cu mine însumi: "Close your eyes and say: You are The One. Don't you feel the same?"

La rândul ei, o trăire cât se poate de clară într-un spațiu din care aproape nu mă mai pot reîntoarce, al visării cu ochii deschiși, *turnin' up in time* , se lasă prinsă într-o lume paralelă a minții și sunt conștient de asta, fiindcă ușor, ușor alterez realitatea prin intermediul unui câmp informațional. Nu exclud de aici raportarea la o divinitate condiționată de existența structuralizată pe spațio-temporalitate a cărei prioritate este procesul de creație, nesfârșit și curgător ca un fluviu maiestos printre maluri stâncoase, în drum spre marea cea misterioasă.

Câteodată, am impresia că simpla îmbinare a feluritelor mele părți sufletești sunt o succesiune ritmică a notelor muzicale, transpuse în culorile vii ale unei opere de artă obținută fie prin analogia, fie prin contrastul tonurilor folosite în promovarea unui adânc sentiment de unicitate, a unui fior de spiritualitate dintr-un decor de poveste al marelui demiurg.

Destinația spațiului plin de profunzime care confirmă universul original al operei a cărei coerență stilistică se fundamentează pe estetica muzicală este experienta receptării unei vaste „regiuni a artei" setată pe fuziunea contrariilor dintre viață și poveste.

Leadership: Poți să devii parte dintr-un întreg care este dincolo de ceea ce ar trebuie să însemne "Eu" în raport cu acceptarea obligației de a găzdui o revelație mai înaltă a esteticului pur?

O tradiție a Islamului îi atribuie regelui Solomon un inel care-i îngăduia să înțeleagă limba păsărilor. În cazul meu, este ca și când mi s-ar oferi din obligație divină marea abilitate de a transforma notele muzicale într-o nouă versiune a stilului *Art Nouveau* într-un tablou numit "Self-Portrait". Plin de măreție, izvorul muzical ce stă la baza creației mele este o culegere de culori în care numai portocaliul, albastrul și albul dau vitalitate unei noi realități, într-un acompaniament cu sonorități subtile, sensibile, în nuanțele de interpretare a unui ecou de lungă durată, cu revelații mai înalte.

Destinația mea este destinul creației mele desăvârșită prin muzică. Ideea răspândită de psihologia profunzimilor, potrivit căreia omul face instinctiv corelări între diverse culori, este setată de viziunea unității dintre spirit și univers, transfigurată de compozitor într-o odă de un lirism accentuat: "I saw your face an' you saw mine / And then we got much higher".

Ritmul melodiei mi se pare a fi tradus într-un context literar, chiar dacă există o zonă în care se confundă dialogul între creator și creație, cuprinzând o sferă largă de modalități de exprimare a frumosului într-o relaționare personală cu spațiul unor sonorități de factură electronică, într-o poveste romantică: "I can't deny, you came in time / To set the night on fire."

Leadership: Te raportezi la încercarea unui creator de a da sens unei idei sau unei experiențe trăite prin extragerea unei necunoscute dintr-o realitate paralelă și introducerea ei într-o nouă formă de reprezentare vizuală?

Esteticul care domină textul literar este o individualizare a modalității de exprimare de care se leagă cuvântul împământenit de secole "Unire" între nuanțele unei conversații cu Dumnezeu și nuanțele unei delicate sensibilități în a percepe geometrismul abstract al unei reprezentări vizuale din ritmul și versurile unei piese muzicale.

Obligația de a găzdui o revelație mai înaltă a esteticului pur îi revine numai creatorului de mare forță artistică care știe să alunece printre culori, lăsându-și imaginația să zburde, care știe să redea cele mai subtile nuanțe ideatice, emoționale, reușind astfel să comunice o nouă viziune în determinarea formei, concentrației și dimensiunii unei capodopere cu titlul: călătorie într-o realitate mistică.

Fiindcă el însuși este o taină sau la fel de bine o necunoscută.

Heaven Can Wait este plăsmuirea unei realități suspendate între divin și lumesc pe care creatorul o înfrumusețează și o expune într-o manieră cu adevărat interesantă, ca într-o poveste cu decor fantastic care începe cu "a fost odată" și nu se mai termină...

* Notă: Sandra - Heaven Can Wait

Source: https://neculaifantanaru.com/heaven-can-wait.html